

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.554 van 11 juni 2015
in de zaak A. 216.079/VII-39.401.**

In zake : Nathalie DESLOOVER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Issabel De Fré
kantoor houdend te 3010 Leuven
Martelarenlaan 69
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 juni 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de inspecteur-dierenarts bij de Inspectie Dierenwelzijn van het Vlaamse Gewest van 21 april 2015, waarbij in toepassing van artikel 42, § 2 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, de 9 honden en 6 pups van Nathalie Desloover definitief in volle eigendom worden gegeven van het dierenasiel dat daarmee instemt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij legt het administratief dossier neer.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 juni 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Issabel De Fré, die verschijnt voor verzoekster, verzoekster die in persoon verschijnt, en advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Schorsingsvoorwaarden

3. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

IV. Uiterst dringende noodzakelijkheid

4. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewone karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State

teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar zijn. Een verzoekende partij die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet alleszins aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster kennis heeft genomen van de bestreden beslissing op 21 april 2015. Het verzoekschrift werd pas op 9 juni 2015 ingediend. Het gedrag van verzoekster getuigt niet van een diligente en alerte houding. Hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys